O adevărată oglindă a Munților Apuseni

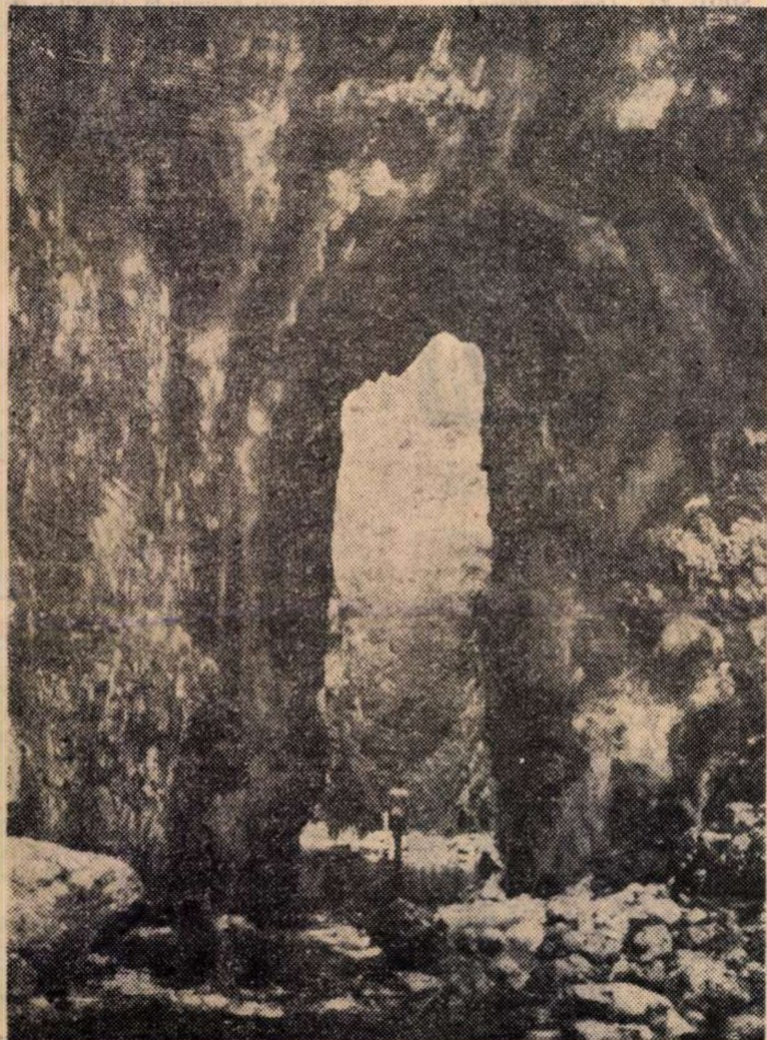
În aceste zile, Editura UCFS a scos de sub tipar o valoroasă lucrare turistică despre *Munții Apuseni, Bihor—Vlădeasa.* Cei doi autori MARCIAN BLEAHU și SEVER BORDEA, au numit acest volum „ghid al Munților Apuseni". Or, această lucrare nu poate fi categorisită aici din modestie un simplu îndrumar al turiștilor. Ea este, fără exagerare, o adevărată monografie a „Apusenilor", a acestor locuri pline de farmec, care constituie perla Carpaților românești. În cele peste 300 de pagini cei doi autori, buni cunoscători ai acestor meleaguri, ne oferă interesante frînturi de istorie, elemente de geografie, folclor, faună, floră, speologie, geologie și, firește, multe amănunte turistice.

Apariția acestei monografii a Munților Apuseni este cît se poate de oportună, întrucît după Bucegi, Făgăraș, Piatra Craiului, Ceahlăul, acești munți din nord-vestul țării au devenit în ultimii ani un important centru turistic. Peisajele lor de o sălbăticie ispititoare, peșterile cu faimă internațională chiar, precum și curioasele fenomene carstice atrag aici mii și mii de vizitatori.

Cartea lui Bleahu și Bordea, bogat ilustrată cu fotografii, schițe și hărți, face o captivantă prezentare a munților Bihor și Vlădeasa, dîndu-ne amănunte interesante despre cele 43 de trasee turistice și insistînd asupra fenomenelor și monumentelor naturii, deosebit de variate în Munții Apuseni. Citind această lucrare te cuprinde dorul de a colinda „Apusenii", de a le admira locurile de mare atracție, cum sînt Cetățile Ponorului, frumoasa stațiune Stîna de Vale, Vlădeasa, Padișul, Ghețarul de la Scărișoara, peștera Meziad, ca și celelalte peșteri, chei, tăuri, avene (peșteri verticale) și alte obiective turistice unice în felul lor. Descrierea traseelor turistice este făcută foarte sugestiv cu ajutorul schițelor din care drumețul află distanța de la locul de plecare și pînă la ținta excursiei, diferențele de nivel, cotele de altitudine ale văilor și vîrfurilor întîlnite în cale. La fel, lucrarea ne arată posibilitățile de practicare a alpinismului — la suprafață și subteran (în peșteri și avene). Sînt descrise pe larg locurile cele mai pitorești, cabanele precum și ultimele descoperiri ale speologilor clujeni și ale lucrătorilor de la Comitetul geologic, ca de exemplu, etajele inferioare ale Ghețarului Scărișoara, peșterile Pojarul Poliței, Coliba Mare, Galeria Mare în aval a Cetății Ponorului și altele.

Lucrarea „MUNȚII APUSENI, BIHOR—VLĂDEASA" este deosebit de valoroasă și utilă. Sîntem siguri că ea va fi primită cu viu interes de iubitorii naturii. Autorii și editura merită felicitări, deopotrivă, pentru prezența în librării a acestui volum.

TOMA RĂBȘAN

Un colț impresionant prin frumusețea sa, este cel al Porții din Cheile Rimeților din Apuseni. Aici se opresc numeroși turiști din toate colțurile țării și admiră sculptura naturii.

Urmașele Liei Manoliu

CARMEN IONESCU

ARGENTINA MENIS

Cu ani în urmă, o fată blondă, în vîrstă de 17 ani, își făcea intrarea pe firmamentul atletismului cu un rezultat de 32,49 m la aruncarea discului, nou record național de junioare. Numai după un an, numele ei s-a înscris în dreptul recordurilor țării la junioare și senioare, cu cifra de 41,44 m. Specialiștii au întrezărit încă de atunci marile perspective ale celei care avea să urce de două ori pe podiumul premiaților olimpici — Lia Manoliu.

Iată însă că, în ultima vreme, două tinere aruncătoare, Carmen Ionescu *din București și* Argentina Menis *din Craiova, trimit discul la distanțe de care Lia Manoliu nu se putea apropia cînd era de vîrsta lor.*

Carmen Ionescu, după trei doborîri consecutive ale recordului junioarelor mici, s-a oprit la 46,24 metri. Deocamdată... Dacă ne gîndim că în ultimele 10 luni a progresat cu aproape 10 metri și că nu are decît 16 ani (împliniți miercuri 26 iulie), putem fi siguri că la 46 de metri Carmen va face doar o scurtă... haltă. Poate nu este lipsit de interes să arătăm că, la liceul „Ion Creangă" unde învață, eleva Ionescu Carmen a absolvit clasa a IX-a cu media 9,30.

Mai „vîrstnica" ei colegă de probă, Argentina Menis (18 ani), reușise anul trecut un nou record de junioare mari, dar apoi în jurul numelui ei s-a cam așternut tăcerea. Mulți începuseră să creadă că, la fel ca alte tinere atlete, a fost o „speranță" neîmplinită. Argentina nu a fost însă de acord și, zilele trecute, a lansat discul la 48,84 metri. Nou record de junioare mari, în ziua cînd idolul ei, Lia Manoliu, arunca la Sofia doar cu un metru mai mult!

Este clar pentru oricine că aceste tinere vin din urmă cu pași mari, asaltînd pozițiile fruntașe ale aruncării discului. Și dacă Liei i-au trebuit 11 și, respectiv, 15 ani pentru a cuceri medaliile de bronz la Roma și Tokio, sperăm ca Argentina și Carmen să nu ne lase să așteptăm chiar atît. Credem că cinci ani le sînt de ajuns lor și antrenorilor lor, Ion Rinderiu și Teodor Ionescu. Nu de altceva, dar în 1972 vor fi J.O. de la München!...

ADRIAN IONESCU

Filmul sportiv

Cînd și cînd, la cîte un bilanț sportiv de sfîrșit de an, apărea, subțirel, și un articolaș despre filmul sportiv. „Retrospectiva" amintea de un documentar, două, realizat din pasiunea pentru sport a unui regizor sau operator. Ponderea mare cădea însă pe săraca perspectivă, an de an mai „bogată" în tot felul de filme sportive, care, dintr-un motiv sau altul, nu vedeau lumina ecranului.

Așa stînd lucrurile, Consiliul cinematografiei și UCFS au elaborat la sfîrșitul anului trecut un plan comun de măsuri în vederea îmbunătățirii popularizării sportului prin intermediul filmului.

— Ce s-a realizat din acest plan comun de măsuri?

Întrebarea am pus-o tov. *Virgil Anastasescu*, din cadrul secției de propagandă și agitație a UCFS, care se ocupă de această problemă. Iată răspunsul primit:

— Colaborarea dintre Consiliul cinematografiei și Uniunea de Cultură Fizică și Sport s-a dovedit a fi o cale eficientă și operativă în popularizarea sportului prin intermediul marelui ecran. Realizările obținute în această privință sînt mai mult decît mulțumitoare. Astfel, Studioul de filme „Alexandru Sahia" (director tov. *Mihăiță Lupu*) a pus la dispoziția miilor de iubitori ai sportului din țara noastră două apreciate „scurt-metraje". Este vorba de filmele *„Mai repede, mai sus, mai tare"* și *„Drumul spre succes"*. În momentul de față, Studioul „Alexandru Sahia" lucrează la filmele documentare *„File din istoria sportului în România"*, *„Nota 10 la sport"*, *„Micii înotători"* etc.

— Cîteva cuvinte despre secvențele sportive apărute în jurnalele de actualități.

— Cu sprijinul Direcției jurnalelor de actualități (director tov. *Vasile Răchită*) au fost introduse subiecte de sport în mai toate jurnalele săptămînale. S-au filmat jocurile de volei din cadrul „C.C.E." — *„Finala românească"* — realizîndu-se un film de 7 minute, care a fost prezentat în sala Dalles cu ocazia unui simpozion. În comunele *Voinești* (Ploiești), *Scornicești* și *Găești* (Argeș) s-au organizat vizionări de filme (jurnale pentru sate cu secvențe sportive din viața acestora) care s-au bucurat de mult succes. Pentru îndeplinirea acestui plan comun de măsuri, am mai colaborat cu Studioul cinematografic „București" (Buftea), cu Studioul „Animafilm", cu Direcția rețelei cinematografice și difuzării filmelor și cu Arhiva națională de filme.

— Rezultatele acestor colaborări?

— Studioul de la Buftea, bunăoară, pregătește două filme de lung metraj: *„Un pumn năpraznic"* și comedia muzicală pe temă de ciclism „6 + 4". Acestea, ca și unele „scurt-metraje" cum ar fi: *„Frumusețea mișcării și satisfacția prin sport"*, *„Pledoarie pentru box"*. De asemenea, cu sprijinul Studioului de la Buftea (dir. general *Dumitru Fernoagă*) s-au filmat unele aspecte sportive care vor face subiectul unor filme semnate de *Ion Popescu-Gopo, Horia Popescu* și *George Grigoriu*.

— Amintiți și de o colaborare cu „Animafilm".

— Și aici am găsit înțelegere (prin tov. director *Marin Pîrîianu*), înțelegere care s-a soldat cu realizarea unor diafilme (*„Concursul pentru Insigna de polisportiv"*, *„Alfabetul atletismului"* etc). Ținem, de asemenea, o legătură strînsă cu Direcția rețelei cinematografice și difuzării filmelor — dir. *Gheorghe Ravaș* — și cu Arhiva națională de filme (pentru documentație) și cu unele cinecluburi din țară (C.F.R. Timișoara, Oțelul roșu) etc.

— Deci, o colaborare strînsă, rodnică, un bilanț pozitiv!

— Da. La care aș adăuga: cu perspectiva sigură (bazată pe această fructuoasă înțelegere) a unor înfăptuiri și mai mari în domeniul popularizării sportului prin film!

★

Considerăm că buchetul acestor frumoase realizări s-ar întregi și prin: a) *înființarea în cadrul UCFS a unui Cineclub sportiv* (și de ce nu, a unui Studio de filme sportive, așa cum de altfel există în multe țări); b) *activizarea laboratorului „foto" al Centrului metodic de la „23 August" care, cu aparatele ce-i stau la dispoziție, ar putea să „producă" mai mult în sectorul popularizării sportului*; c) *valorificarea* (cît de cît) *a celor 30 de aparate de filmat care — lipsind pelicula — zac în seifurile diferitelor cabinete și cluburi sportive din țară. Și anul acesta zestrea se va mări cu încă 29 de asemenea aparate!...*

VASILE TOFAN

Informarea buclucașă

— FOILETON —

De cîtva timp, am luat o hotărîre fermă: cînd trec printr-o asociație să mă interesez de activitatea sportivă de masă, întreb mai întîi pe secretar, președinte, instructor etc. dacă nu au cumva de făcut vreo „informare". Dacă au, îmi iau frumușel carnetul și plec. De ce să le anulez, prin prezența mea, spontaneitatea, fantezia, inventivitatea care se cer în astfel de împrejurări? Am comis o astfel de imprudență și nu mai vreau să se repete. O regret așa cum o regretă fostul tehnician organizatoric salariat al asociației S.P.O.B., Ștefan Chiriac. Cum s-a întîmplat? Sosesc la sediul asociației cu cîtva timp înainte să i se ceară o informare asupra activității sportive a celor circa 2 000 de salariați ai Sfatului. De fapt, mai fusesem o dată (cu cîteva luni în urmă) și aflasem că celor din sfat nu le place sportul... De data aceasta am revenit în speranța că s-au... răzgîndit.

— *N-aveți noroc. Tot nu fac* — mă întîmpină vechea mea cunoștință. *Da' stați că tocmai scriu o informare către conducere* (mi s-a cerut) *în care o să arăt cum am muncit noi în zadar: am pus în vitrină un tablou — invitația la drumeție, am pus afișe la intrarea în sfat, am depus efort pentru... Degeaba!*

— *Și chiar nimic nu s-a făcut de-atîtea luni?...*

— *Ba, da! Cine-a zis că nimic? Dar știți, nu ne putem mulțumi cu... Fănică*, (se adresă el gestionarului asociației, Șt. Rădulescu, care se afla în birou), *cui i-ai dus tu șahurile de-au jucat pînă i-a apucat noaptea?*

— *??*

— *Celor de la Investiția, Fănică! Se poate să nu-ți mai amintești?* (Către mine). *Se joacă și șah, da' excursiile și tirul sînt pe primul plan... Fănică, unde se duce în fiecare duminică Grigorescu cu soția?*

— *În excursie*, răspunse Fănică prompt.

— *Unde, Fănică?*

— *??*

— *Păi tu nu întrebi pe om, cînd îi dai echipament ce face cu el și unde se duce?...*

În birou intră președintele asociației, M. Demetrescu.

— *Informarea, tov. Chiriac! E gata?*

— *Încă nu, da' se face.*

— *Hai s-o facem împreună!* (Către mine, după ce face cunoștință). *Ne scuzați, e urgent. Ia să vedem activitatea grupei noastre sportive de la 1 ianuarie.*

— *Așa și-așa..*

— *Nu verbal, scris... Pe concret* — preciză președintele.

— *471 de participanți la excursii: 83 de la Gospodăriri comunale, 170 de la...*

— *Imposibil! Nu avem noi atîția salariați la gospodăriri...*

— *Tovarășu', avem presa...* spuse tov. Chiriac privindu-mă.

— *Lasă să se știe că mai avem și lipsuri. În fine, unde au fost?*

— *Cine mai știe!? Punem și noi pe Valea Prahovei. Excursii individuale.*

— *Ne trebuie o situație clară cu ce s-a făcut organizat.*

— *Nimic!*

— *Cînd spuneam eu că mai avem și lipsuri... Cîți polisportivi?*

— *Nici unul. Ba, parcă... Fănică, cum îl cheamă pe ăla care a fost la concurs și n-a reușit?*

— *Aaa, ăla? Nu-mi amintesc.*

— *Tov. Chiriac* — conchise președintele — *fă-o tot dumneata! Eu mă grăbesc.*

Și a făcut-o fără pic de fantezie, spontaneitate etc. Cînd am plecat, vechea mea cunoștință m-a asigurat: „Să vedeți cum o să se spargă în capul meu toate oalele"...

Nu am văzut, dar am aflat că s-au spart chiar în capul domniei sale, așa cum prevăzuse. Pe deasupra, le-a mai și plătit: l-au dat afară! Și asta numai din cauza mea. De aceea, de cîte ori voi mai trece printr-o asociație să întreb de activitatea sportivă de masă...

AUREL BREBEANU